

Artikel 4.

1. Naar den forsikrede befinder sig i Udlandet og paa Grund af Sygdom har mistet Retten til Hyre, uanset at denne var helt eller delvist forfalden, skal den Pengehjælp, hvortil han var berettiget, saafremt han ikke havde opholdt sig i Udlandet, udbetales helt eller delvist til hans Familie indtil hans Tilbagekomst til vedkommende Medlems Omraade.
2. Det kan ved national Lovgivning foreskrives eller godkendes, at følgende Hjælp vil være at yde:
 - a. saafremt den forsikrede er Forsørger, en Pengehjælp udover den i Artikel 2 fastsatte;
 - b. i Tilfælde af Sygdom hos den forsikredes hjemmeværende Familiemedlemmer, over for hvilke han har Forsørgerpligt, Hjælp enten *in natura* eller kontant.

Artikel 5.

1. Den nationale Lovgivning fastsætter de Betingelser, under hvilke en forsikret Kvinde under Ophold i vedkommende Medlems Omraade skal være berettiget til Barselhjælp.
2. Den nationale Lovgivning kan fastsætte de Betingelser, under hvilke den forsikredes Hustru under Ophold i vedkommende Medlems Omraade skal være berettiget til Barselhjælp.

Artikel 6.

1. Naar den forsikrede afgaar ved Døden, skal et Beløb, hvis Størrelse fastsættes ved national Lovgivning, udbetales til hans Familie eller anvendes til Dækning af Udgifterne ved hans Begravelse.
2. I de Tilfælde, hvor der forefindes en Pensionsordning for en afdød Sømands Efterladte, er den i foranstaaende Stykke omhandlede Pengehjælp ikke obligatorisk.

Artikel 7.

Retten til Forsikringsydelse skal ogsaa gælde i Tilfælde af Sygdom, der indtræder inden for et nærmere fastsat Tidsrum efter det sidste Tjenesteforholds Afslutning, hvilket Tidsrum skal fastsættes ved national Lovgivning, saaledes at det omfatter den Tid, der normalt forløber mellem to paa hinanden følgende Forhyringer.

Artikel 8.

1. De forsikrede og disses Arbejdsgivere skal bidrage til Tilvejebringelsen af de for Sygeforsikringsordningen nødvendige Midler.
2. Det kan ved national Lovgivning bestemmes, at offentlige Myndigheder skal yde Bidrag.

Artikel 9.

1. Sygeforsikringsordningen skal administreres af selvstyrende Institutioner, der staaer under administrativt og finansielt Tilsyn af offentlige Myndigheder, og maa ikke drives med Udbytte for Øje.
2. De forsikrede og forsaavidt angaar Forsikringsinstitutioner, der ifølge Lovgivningen er oprettet særlig for Søfolk, ligeledes Arbejdsgiverne, skal tage Del i Ledelsen af de paagældende Institutioner, alt i Henhold til de Betingelser, som maatte være foreskrevet ved national Lovgivning, idet denne ogsaa kan fastsætte, at andre interesserede kan deltage i Ledelsen.
3. Dog kan Ledelsen af Sygeforsikringsordningen overtages direkte af Staten i Tilfælde af og saa længe dens Administration ved selvstyrende Institutioner vanskeliggøres eller umuliggøres paa Grund af Forhold i det paagældende Land.

Artikel 10.

1. Den forsikrede skal have Adgang til Appel med Hensyn til alle Tvistigheder vedrørende hans Ret til Hjælp.
2. Alle Tvistigheder skal afgøres hurtigt og billigt for den forsikrede ved særlige Domstole eller paa saadan anden Maade, som det ved national Lovgivning maatte findes hensigtsmæssigt.

Artiklerne 11—19.

Samme Tekst som Artikel 12—20 i Udkastet til Konvention angaaende Rederens Ansvar i Tilfælde af Søfolks Sygdom, Tilskadekomst eller Død.